

deles paa Hartkorn, Formue og Leilighed. Mindre enig er jeg naturligviis med den ærede Forslagsstiller i mange af de Punkter, der ere gjorte gjældende med Hensyn til den egentlige Ordning af selve den communale Bestyrelse. Han har i den Henseende opstillet som Princip, at Grundloven — og jeg maa tillade mig at gjøre det ærede Medlem for Aalborg Amts 3die Valgkreds (Née) opmærksom paa, at Forslagsstilleren vel har citeret det oprindelige Grundlovudkast, men kun som et Fortolkningsmiddel med Hensyn til den endelige Grundlovsbestemmelse, som han nævnte; dog dette kun bemærket i Forbigaaende — vil, at Kommunen har Ret til en selvstændig Styrelse eller Bestyrelse — en Forskiel, som iøvrigt er for sin for mig — under Statens Tilfald, og han mener, at denne Grundlovens Billie skeer Fyldest ved hans Forslag. Men jeg troer, at det ogsaa efter dette væsentligt vil blive, som det er nu, at det er Staten, der styrer, og Kommunen, der seer til. Forslagsstilleren indrømmer, at nu er det Staten, der styrer, og Kommunen, som seer til; men han feiler, naar han søger dette deri, at Kommunens Beslutninger i mange Tilfælde udfordre Amtmandens eller Ministeriets Approbation; thi denne Approbation er i de fleste Tilfælde en Formsag, undtagen i de Tilfælde, hvor der er begaaet Ulovligheder, og i saa Tilfælde vil Statsmagtens Indsættelse ogsaa for Fremtiden vedblive. Ret, det er Staten, som styrer, fordi det er den, som udnævner de Embedsmænd, der styre (Hør!), og da han vil beholde dette, saa bibeholder han det Væsentlige i Statens Formynderskab, om han end opgiver Noget af de hidtil fordrede Approbationer. Dermed vil jeg ingenlunde paastaae, at jeg, inden Spørgsmaalet om Adskillelsen af Retspleien og Forvaltningen er afgjort, vil gjøre det til en ufravigelig Betingelse for mit Votum, at den øverste Bestyrer af Kommunen skal vælges af denne. Jeg mener, at dette er et Spørgsmaal, som maaskee kan forbeholdes, indtil, som jeg haaber, om ikke meget lang Tid Adskillelsen mellem Retspleien og Forvaltningen foreligger. Men, hvad jeg aldeles bestemt paastaar, det er, at Grundlovens Billie, at Kommunerne skulle styre sig selv, ikke er fyldestgjort før den Dag, da Com-

munen selv vælger sin øverste Bestyrelse (Hør! Hør!). Naar jeg har erklæret, at jeg ikke vil gjøre mit Samtykke til en Communallov afhængigt heraf, blandt Andet af den Grund, at enhver Lov er midlertidig, og at det ingenlunde kan staa, at der endnu er Noget at ønske, at attraae, at stræbe efter, saa kan jeg derimod ingenlunde give mit Minde til alle de mangfoldige Garantier, Forslagsstilleren har troet det nødvendigt at opbynde, for at sikkre Staten mod Kommunens Udfeitelser, rimeligviis, fordi han er gaaet ud fra den Forudsætning, at han nu har overgivet den hele Styrelse til Kommunen selv. Saalænge Staten forbeholder sig Ret til selv at styre Kommunerne igennem de af den selv valgte, af Regjeringen afhængige Embedsmænd, saalænge har den sandelig ingen Grund til at frygte for den Medvirkning, som den indrømmer Kommunerne. Jeg mener, at der allerede ved de Betingelser for Valgretten, som Forslagsstilleren har opstillet, og med hvilke jeg samstemmer, er givet en stor Garantie, maaskee større, end den nærværende Communallov fordrer, og at navnlig Forhøielsen af Aldersterminen fra 25 til 30 Aar har megen Betydning, om det end, hvad jeg haaber den ærede Forslagsstiller ikke har sagt som en Dabel, er af en mere ideel Natur. Jeg indrømmer dernæst, at Valgret skal være betinget af, at man skal svare Skat til Kommunen, og jeg troer virkelig, at dette ikke afviger fra den Definition paa den egentlige Statsborgerret, som er opstillet i Grundloven, thi ethvert Individ i Staten bidrager til dens Fornødenheder baade igennem de indirecte Skatter, den Fattige endog ogsaa forholdsviis langt betydeligere end den Rige (Hør!), og den almindelige Børnepligt er en stor, Enhver paahvilende Statskat. Jeg mener altsaa, at de Betingelser, som ere opstillede for Valgretten, ere meget rigtige; men jeg troer tillige, at dert allerede ligger megen Garantie. Derimod gjør Forslaget i denne Retning sikkert meget for store Fordringer til Valgbarheden. Hvad navnlig Byerne angaaer, vil han indføre et Lokammersystem. Han giver nemlig ikke, som Tilfældet er i mange andre Communallove, Borgerrepræsentationen et Slags lovgivende Magt, og det,